

[Einar Simonsen.]

smaa. Til en saadan Politiks Gennemførelse er der her paa Rigsdagen givet den højtærede Landbrugsminister Tilsagn, og jeg vil meget indtrængende henstille til den højtærede Landbrugsminister, at han forsøger denne Vej, som er farbar.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen udtalte til mig for lidt siden, at hvis jeg vilde have det Samarbejde, som der var talt saa meget om, maatte jeg paa Forhaand kvittere § 8. Ja, hvis man skal kvittere § 8, der giver Mulighed for Indførelse af Forkøbsret til Vurderingspriser og indeholder Ekspropriationsbestemmelserne, er der ikke meget ved det Samarbejde, det ærede Medlem indbyder til.

Det ærede Medlem siger, at Spørgsmaalet Tillægsjord om nogle Aar slet ikke vil have den Karakter, som det har nu, idet der ikke kan skaffes Jord, for der vil blive Jord nok, naar Nedgangstiderne kommer. Jeg vil gerne spørge, om de ærede Medlemmer ikke vil mene, at Forholdene i de første Aar af 30erne var saa daarlige for Landbruget, at ingen vil tro, at vi skal saa langt ned igen, og jeg tør sige til det ærede Medlem, at da var der meget, meget faa af de indeklemt Husmandsbrug, der fik Tillægsjord, saa det viser intet om, at Spørgsmaalet løses ved at vente til Nedgangstider. Det viser kun det, at det ærede Medlem og saa mange andre ønsker, at man bare skal skyde Spørgsmaalet om Tillægsjord ud, tale smukt om det, men ingenting gøre ved det. Det tydede det ogsaa paa, naar man hørte det ærede Medlem sige om Tremandsudvalgene, at det er glimrende, som de har det, og som det gaar med dem. Ja, det kan man nok sige ud fra den Betragtning, at der ingenting er sket, for disse Udvalg har ingen Bemyndigelse eller Beføjelse til at foretage sig noget, der betyder noget. Det, det gælder om, er selvfølgelig først og fremmest, hvis man vil noget, at de Undersøgelser, som Tremandsudvalgene kan foretage, kommer i Gang, og at Udvalgene afgiver Indstilling om, hvorledes Forholdene ligger.

Det ærede Medlem Hr. Einar Simonsens Udtalelser angaaende de indeklemt Husmænd, hvorefter han vilde gøre Spørgsmaalet til næsten ingenting, idet der var meget faa, som egentlig ønskede Tillægsjord, og de fleste af dem havde det glimrende, og andre nægtede at faa mere Jord, naar de kunde faa det, er netop et Bevis for, at

man i alt Fald skal foretage en Undersøgelse af Spørgsmaalet, saadan at man kan faa klaret, om der virkelig er et Problem her, saaledes som mange tror, og som navnlig de indeklemt Husmænd selv har gjort gældende, eller der ikke er det.

Det ærede Medlem Hr. Einar Simonsen sagde ganske vist, at det var et meget uheldigt Tidspunkt at gennemføre en Lov som denne paa. Det synes jeg ikke, det ærede Medlem har Ret i. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at Oprettelse af nye Brug for Øjeblikket ikke betyder meget, og det kan maaske — det kan der i alt Fald anføres ikke saa lidt for — være noget betænkeligt for dem, der gaar ind i disse Brug. Dog vil jeg sige, at med de Vilkaar, der bydes dem, gaar de ind i disse Brug under bedre Kaar, end hvis de købte privat. Men Talen om, at Oprettelsen af nye Brug vil blive for stærk, har ingen Steder hjemme for Øjeblikket, for Oprettelsen af nye Brug begrænses jo absolut af Byggemateriale-situationen. Derfor er det, det først og fremmest gælder om at sikre sig, at den Dag, der kommer Gang i Udstykningen, har vi Lovbestemmelser, der giver Mulighed for at skaffe Jord. Og hvad det næste angaar, det der for Øjeblikket er Hovedformaålet, nemlig at skaffe Tillægsjord, saa maa man for at skaffe Tillægsjord i det Omfang, som er nødvendigt, have de Undersøgelser sat i Gang, som skal klare, hvordan Forholdene ligger, men som det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen er imod og formodentlig kun kan være imod ud fra den Betragtning, at det, det gælder om, er at skubbe Spørgsmaalet væk fra sig saa vidt som det overhovedet er gør ligt.

Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen sagde, at under de Nedgangsperioder, som kommer, som vi alle føler vil komme, kan Husmændene ikke klare sig. Jeg vil bede det ærede Medlem om bare at gaa en lille Smule tilbage og tænke paa 30erne; han vil sikkert, hvis han studerer de Lovforslag, der da blev gennemført her i Rigsdagen, og som vi ansaa for at være nødvendige over for Landbrugets Vanskeligheder, Akkordlove, Moratorielove og Saneringslove, ved saadanne Studier se, at det først og fremmest var de store Landbrug, der ikke kunde klare sig i Nedgangstiderne, og som benyttede disse Love, og for hvem disse Love var en Betingelse for, at de overhovedet i mange, mange Tilfælde kunde fortsætte. Derfor tror jeg ikke det fjerneste paa, at det i en Nedgangsperiode bliver vanskeligere for Husmandsbrugene at klare sig end for